

- uwzględnienie odwołania wniesionego przez stronę skarżącą przed Izbą Odwoławczą EUIPO; oraz
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2018 r. – vanHaren Schoenen / Komisja

(Sprawa T-126/18)

(2018/C 142/83)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: vanHaren Schoenen BV (Waalwijk, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci S. De Knop, B. Natens, A. Willems i M. Meulenbelt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 5 ust. 1 i 2 TUE z powodu braku istnienia podstawy prawnej dla przyjęcia spornego rozporządzenia i, pomocniczo, naruszenia zasady równowagi instytucjonalnej ustanowionej w art. 13 ust. 2 TUE.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 266 TFUE z powodu zaniechania przyjęcia środków niezbędnych do wykonania wyroku z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, C & J Clark International (EU:C:2016:74).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ oraz zasady pewności prawa z powodu nałożenia cła antydumpingowego na towary znajdujące się w swobodnym obrocie.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1036 z powodu nałożenia cła antydumpingowego mimo braku przeprowadzenia ponownej oceny interesu Unii. Zdaniem strony skarżącej w każdym razie oczywiście nieprawidłowe byłoby uznanie jakoby nałożenie cła antydumpingowego leżało w interesie Unii.

5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia art. 5 ust. 1 i 4 TUE z powodu przyjęcia aktu wykraczającego poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – Cortina i FLA Europe / Komisja

(Sprawa T-127/18)

(2018/C 142/84)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Cortina (Oudenaarde, Belgia) i FLA Europe (Oudenaarde, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. De Knop, B. Natens i A. Willems)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 5 ust. 1 i 2 TUE z powodu braku istnienia podstawy prawnej dla przyjęcia spornego rozporządzenia i, pomocniczo, naruszenia zasady równowagi instytucjonalnej ustanowionej w art. 13 ust. 2 TUE.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 266 TFUE z powodu zaniechania przyjęcia środków niezbędnych do wykonania wyroku z dnia 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, C & J Clark International (EU:C:2016:74).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 5 ust. 1 i 4 TUE z powodu przyjęcia aktu wykraczającego poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celów.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – IQ Group Holdings Berhad / EUIPO – Krinner Innovation (Lumiqs)

(Sprawa T-133/18)

(2018/C 142/85)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IQ Groupe Holdings Berhad (Heckmondwike, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat S. Carter)